

MORAŠICKÝ OBČASNÍK



obcí Morašice, Řikovice, Lažany a Višňáry

číslo 69 rok 2020



Jak se nás dotkla
karanténa?

Velká voda v našich
obcích

Historie SDH Řikovice

Rekonstrukce kabin
Sokola Morašice

a mnoho dalších
zajímavostí...



ČAS KORONAVIROVÝ

Vážení spoluobčané, věřím, že nejtěžší doba ohrožení virem COVID-19 je už za námi. Naším obcím se naštěstí to nejhorší vyhnulo. Kromě několika málo občanů v jimi nezaviněné karanténě jsme neměli žádné onemocnění touto nemocí. Za to patří poděkování Vám všem, že jste se chovali zodpovědně a neohrozili ani sebe ani ostatní spoluobčany. Snažili jsme se pomáhat. Byly zajištěny roušky – jednak nakoupeny a jednak ušity dobrovolnicemi, za což jim patří velké poděkování. Opakovaně byla zakoupena desinfekce, část byla rozdána mezi občany, velká část byla použita v mateřské a základní škole. Pomohli jsme také místní poště a obchodu. Na začátku byla poskytnuta i pomoc s nákupy některým seniorům.

Opatření proti šíření viru vyhlášené nadřízenými orgány se zásadně dotkly i života v naší obci. Musejí být zrušeny veškeré plánované akce, byly omezeny činnosti lékařů, obchodů, úřadů a dalších, což přineslo značné komplikace do našich životů. Některé akce přesouváme na pozdější termíny, některé byly zrušeny bez náhrady. Sem patří třeba výlet důchodců, který se uskuteční až na podzim. Plánované akce jsou uvedeny v samostatném článku. Věříme, že nepříjde další vlna nemoci, která by znemožnila jejich konání.

Karel Rajman - starosta

PODĚKOVÁNÍ

Na konci července letošního roku ukončí na vlastní žádost dlouholeté působení na naší škole pan ředitel Mgr. Karel Kovář a odchází na zasloužený odpočinek. Za dobu svého působení se stal neodmyslitelnou osobností naší školy i naší obce. Chtěli bychom mu za jeho práci vyjádřit nejvyšší uznání a veliké poděkování. Věříme, že se s ním budeme při různých příležitostech i nadále potkávat. Pane řediteli, DĚKUJEME.

Obec Morašice

NÁŠ PAN ŘEDITEL

Škola Morašice - Karel Kovář, Karel Kovář - škola Morašice. Nerozlučná dvojice. Uslýšíte-li jedno, vybaví se vám druhé. Dvě slova, která jsou nerozlučně spojena již 46 let. Tolik let působí na naší Masarykově základní škole. Šestadvacet let z toho je tu ředitelem. Prožil zde takto celý svůj profesní život. Kdopak se může pochlubit tím, že učil děti dětí a jejich děti?

Některým z nás učitelů a pracovníků školy se vepsal do srdcí náš pan ředitel dokonce dvakrát. Je pro ně pořád totiž také bývalý učitel. Výborný fyzik, matematik, nezapomenutelný třídní učitel. Instruktor lyžování, který dokázal spojit výuku lyžování s geometrií. Vždy spravedlivý a vládnoucí pevnou rukou.

A dále? Skvělý kolega, či empatický šéf? Otázka, na niž je velmi jednoduchá odpověď. Zvláště pro nás všechny ve škole. Platí samozřejmě obojí a v plné míře.

Karel Kovář - kolega - je úžasný. Jako chlap vnáší do našeho ženského kolektivu správný mužský prvek. Zpravidla je nad věcí a řeší věci s nadhledem, pro něho typickým. Den, který začne po ránu jeho pozdravem s úsměvem, je hned hezčí. Pozitivní atmosféra ve sborovně je jeho dílem, to si teď můžeme přiznat, děvčata. Oplývá neuvěřitelným smyslem pro humor a má mladého ducha. Jeho vtipy vyvěšené na nástěnce každý týden v pondělí nás často rozesmějí až k slzám. Rád nás čímkoliv příjemně překvapí a potěší. Všichni milujeme jeho vánoční česnečku, kterou nám každý rok vaří. Karel Kovář, ředitel, je prostě boží. Kdo ho nezažil, nevěřil by. Leckdo by nám ho mohl závidět (a asi závidí). V čem to spočívá? Můžeme se na něho spolehnout a důvěřujeme mu. My učitelé pracujeme v klidu a pohodě, protože víme, že pokud přijde problém, on je tady a pomůže či poradí. Pracujeme, jak nejlépe můžeme, protože víme, že naši snahu ocení a pochválí nás. Je naší jistotou, naším zázemím.

Je to také člověk, který nás tzv. nechává dýchat. Máme se možnost jakkoliv rozvíjet, vzdělávat, je nakloněn moderním metodám práce. Cokoliv vymyslíme, můžeme většinou zrealizovat, máme jeho plnou důvěru. Dobře totiž víme, že ho nemůžeme zklamat...

Troufáme si říct, že není nikdo, kdo by naši školu znal lépe než on. Věnuje se historii a kořenům školy se zájmem a zaujetím celý život. Své hledání a bádání sepsal v Almanachu moravické školy, který vydal k výročí 150 let existence školy.

Respektujeme ho a velmi si ho vážíme. Svou pracovitostí je nám vzorem. Náš milovaný pan ředitel. Možná si ani neuvědomuje, jak ovlivnil naše životy a do jaké míry se stal jejich součástí.

Učitelé a zaměstnanci školy



*Pan ředitel
Karel Kovář*

NOVÝ ŘEDITEL ŠKOLY SE PŘEDSTAVUJE

Pana ředitele Mgr. Karla Kováře vystřídá v jeho funkci Mgr. Miloš Krejčí. Přejeme mu, aby se mu v naší škole líbilo a do jeho náročné práce mu přejeme hodně úspěchů. Požádali jsme ho, aby nám o sobě a svých profesních zkušenostech něco napsal.

„Jmenuji se Miloš Krejčí. Prvních sedm let jsem prožil na otcově rodném statku v Lažanech. Do první třídy moravické školy jsem začal chodit v roce 1968 ještě z Lažan, od roku 1969 bydlím v Morašicích. V té době jsem školu poznával od sklepa po půdu díky tomu, že v době, kdy ostatní školáci už byli doma nebo na prázdninách, jsem pomáhal s úklidem školy. Maminka totiž ve škole pracovala zprvu jako uklízečka, později až do odchodu do důchodu jako vedoucí školní kuchyně. V roce 1974 mě ve škole začal učit můj nový učitel a nynější ředitel pan Karel Kovář. Po absolvování gymnázia v Poličce (1980) jsem vystudoval Pedagogickou fakultu Hradec Králové, obor první stupeň (1984). V té době jsem už byl ženatý se svou současnou manželkou Miladou, se kterou jsme vychovali dva syny. Po vojenské službě jsem nastoupil v roce 1985 na základní školu ve Vrchlabí, kde jsem působil do roku 1995 jako učitel druhého stupně (český jazyk a dějepis) ve velké panelové škole s téměř 1000 žáky. Pracoval jsem také v radě města Vrchlabí. V letech 1995-96 jsem byl obchodním ředitelem SW společnosti a pracoval na projektu Czech Made.

Z důvodu péče o rodiče jsem se v roce 1996 s rodinou přistěhoval blíž, a to na Lanškrounsko. Začal jsem učit na prvním i druhém stupni ZŠ Tatenice, kde jsme s ro-

dinou bydleli přímo ve škole. Od roku 2001 jsem jako OSVČ vedl turistické Infocentrum (TIC) Lanškrouna a později zastupoval infocentra Pardubického kraje v Radě Asociace TIC České republiky. Připravoval jsem vzdělávací kurzy pro pracovníky TIC a podílel se na strategiích rozvoje turistické oblasti Orlické hory a Podorlicko. Vytvářel a řídil jsem české i mezinárodní projekty, např. Nejlepší produkt ČR v oblasti cestovního ruchu za rok 2012. Za dlouholetou práci pro město mi byla udělena pamětní medaile města Lanškrouna. Od roku 2013 jsem pracoval jako lektor vzdělávacích kurzů Českého systému kvality služeb pro vedoucí pracovníky firem pod ministerstvem pro místní rozvoj ČR a získal profesní kvalifikaci lektor dalšího vzdělávání dospělých. Od roku 2017 jsem ředitelem školy v Žichlínce, která zahrnuje malotřídní základní školu, mateřskou školu a školní kuchyni. Podařilo se digitalizovat školu a převést ji na plně vybavenou interaktivními tabulemi i tablety pro děti ve třídě, takže byla připravena i na letošní výpadek přímé výuky ve škole.

Takřka čtyřicet let jsem sbíral zkušenosti, abych ty nejlepší mohl předat doma. A doma pro mne jsou Morašice a tento kraj. Vnitřně jsem místo, kde jsem vyrůstal, nikdy neopustil. Pracuji jako předseda Spolku přátel Růžového paloučku, kde jsem např. vytvořil naučnou stezku nebo navrhl otevřený altán. Zpracoval jsem monografii významného českého exulanta V. Klejcha, lažanského rodáka.

Těším se na práci ve škole v Morašicích. Spolu s kolegy se budeme snažit o to, aby moravická škola byla pro děti cestou radosti z poznávání světa a objevování příležitostí.

Mgr. Miloš Krejčí

RYBÁŘSKÝ KROUŽEK

Rybářský kroužek v Morašicích má velmi úspěšnou historii. Pod vedením Vaška Vavřína vyhráli mladí rybáři celorepublikovou soutěž Zlatá udice. Tato úspěšná generace však již dospěla a kroužek po několika letech úspěšného fungování zanikl. Od té doby museli mladí zájemci o rybaření dojíždět do rybařských kroužků v okolí. Postupem času však začalo dětí se zájmem o rybaření přibývat, a proto jsme se rozhodli kroužek v Morašicích obnovit. Ambice vyhrávat soutěže však zatím určitě nemáme.

Z počátku jsme po dohodě s obcí a školou využivali prostory školy. Jak to ale jen bylo možné, chodili jsme s dětmi k vodě. Výhodou je, že máme k dispozici soukromé rybníky, kde můžou bez problémů rybařit i děti, které zatím nezískaly rybařské povolení. Aby však mohly děti rybařit i na svazových vodách, je potřeba stát se členem místní organizace, získat rybařský lístek a povolenku k rybolovu. A právě to je náplní našeho kroužku. V zimním období se děti učí poznávat jednotlivé ryby, jejich lovnou míru a dobu hájení. Seznamují se také s rybařským řádem, který rybařům stanovuje pravidla rybolovu a chování u vody. Rybaření je ale především o chytání ryb, a k tomu jsou zapotřebí nejen vědomosti, ale také manuální zručnost. Proto se děti učí vázat háčky, připravovat návnady a zakrmovat lovná místa, zasekávat a zdolávat ryby a šetrně vyprošťovat háčky. Všechny tyto znalosti a dovednosti jsou potřeb-



né ke složení rybařských zkoušek. V letošním školním roce jsme se jak pro přípravu tak i pro samotné složení zkoušek domluvili a spojili s kroužkem v DDM v Litomyšli. Všichni mladí rybáři zkoušky úspěšně složili. Takže nyní jezdíme rybařit už i na svazové rybníky v našem okolí, ale určitě vyrazíme také na řeku, kde je možné chytit jiné ryby, než na jaké jsme zvyklí ze stojatých vod. Stejně jako v loňském roce plánujeme využití soukromých rybníků k minimálně dvoudennímu rybaření s přespaním u vody a nočním lovem dravých ryb. Pro tyto i mnoho dalších aktivit rádi přivítáme nové členy, kteří budou mít chuť vyrazit k vodě a naučit se něco nového nejen prostřednictvím televize, počítače nebo mobilního telefonu.

Josef Štěpán

VODNÍ ŽIVEL I U NÁS

Letní počasí se v neděli 14. června během pár minut změnilo na boj s vodním živlem. Přívalový déšť doprovázený silnými bouřkami řádil i v našich obcích. Voda z polí zaplavila silnice, některé domy a sklepy. Děkujeme všem dobrovolným hasičům i ochotným spoluobčanům, kteří pomáhali s čerpáním vody a odklizením nánosů bahna a kamení.



Lažany



Morašice



Řikovice

ZAPOMENUTÉ OVOCE?

Panské jablko

Staré ovocné stromy na našich zahradách i mimo ně jsou dědictvím dob minulých a tvoří neodmyslitelnou součást české krajiny. Polní sady pustnou a mizí, ovocné stromy v alejích pomalu dožívají a stromořadí nově vysazovaná jsou tvořena zejména ze stromů neovocných, kupříkladu v okolí Morašic především javorů. Řeknete si možná, že smysl ovocných alejí již pominul, protože hladová vojska už našťastí naším krajem dávno netáhnou, což byl prvotní důvod, proč Marie Terezie zavedla sázení ovocných stromů kolem cest. Dnes jejich ovoce skončí na poli a v příkopech nebo alespoň ve výkupu. Tento smysl alejí už tedy pominul, ačkoli časem se třeba znovu naučíme jejich ovoce zužitkovat. Je ovšem nesporné, že aleje hrají v naší krajině i další role - biologickou, stabilizační a v neposlední řadě roli estetickou.

Na ústupu nejsou jen krajinné výsadby ovocných stromů jako celek, ale i jednotlivé odrůdy v nich se nacházející. Často jde o sorty s velmi dlouhou historií, importované kdysi dávno ze zahraničí nebo i vzniklé přímo u nás. Některé si svou oblibu udržely až do současnosti, ale většina jich už upadla nebo upadá v zapomnění a s posledním stromem jednou tiše zmizí úplně. Je to vlastně přirozené, protože v mnoha ohledech byly odrůdy staré těmi současnými překonány. Přesto u nich najdeme některé vlastnosti, které u odrůd současných postrádáme. Zejména jde o vhodnost ke zpracování. Pokud budeme hledat tzv. štrůdláky či moštáky, vždycky lépe pořídíme u odrůd starých. Byla by škoda o některé jejich unikátní vlastnosti přijít. Nejen, že jde vlastně o naše kulturní dědictví, ale některé odrůdy se mohou časem ukázat jako klíčové i pro budoucí šlechtění. Pojďme si představit některé staré odrůdy stále se vyskytující v okolí Morašic. Některé možná máte i vy na zahradě, nebo jsou pro vás vzpomínkou z dětství, nebo o nich uslyšíte poprvé.

Nelze začít žádnou jinou než tzv. panským jablíčkem, na které si jistě leckdo z vás vzpomene. Je to totiž odrůda naše domácí, zrozená přímo na Litomyšlsku. První český popis od Františka Friedla, jednatele hospodářského spolku ve Vysokém Mýtě, najdeme už v Pomologických listech z roku 1893, kde se datuje jeho vznik už na začátek 17. století, a to ve Valdštejnské zahradě v Litomyšli (odtud označení Panské). Místy se pro něj vžilo i označení Párkové, neboť často plodí po dvou plodech těsně u sebe. Mimo náš kraj, kam se odrůda díky úsilí místních sadařů rozšířila, se vžilo jméno Košíkové, které má odkazovat ke tvaru koruny. Pod tímto jménem ho zpravidla nalezneme i v pomologické literatuře. Jablko je poměrně charakteristické svými plody, které jsou široce kuželovité a v různé míře červeně žíhané. Nejnápadnější je velmi mělká, často nápadně rzivá stopečná jamka nesoucí krátkou a silnou stopku. Jablko je to podzimní až raně zimní vyznačující se kyprou, dosti šfavnatou a příjemně sladkokyselou dužninou. Stromy rostou bujně, jsou velmi otužilé a dlouhověké. Thomayer v Českém ovoci z roku 1894 píše o stromech i přes 120 let starých. Stromy této odrůdy jsou dosud k vidění v Morašicích na Kaučině, v Sedlišťce za barokní sýpkou ve směru na Tržek, u silnice mezi Suchou a Pazuchou a ze vzdálenějších míst také na Luckém vrchu u Borové, což jen dokazuje neobyčejnou houževnatost této odrůdy.

Petr Zehnálek ml.



Panské jablko - plody jsou typické zejména svou velmi mělkou a silně rzivou stopečnou jamkou



Ořezané a obrostlé torzo starého stromu odrůdy Panské za barokní sýpkou v Sedlišťce

KULTURNÍ OKÉNKO

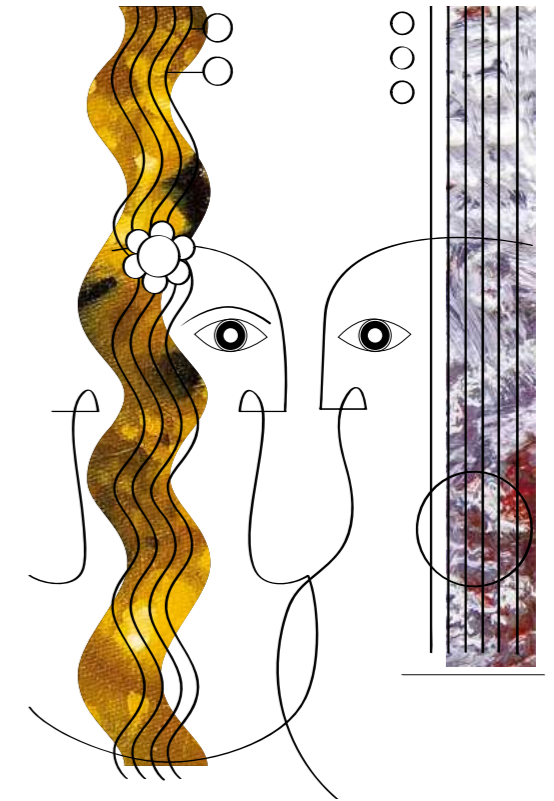
Nově zařazujeme rubriku pro tvořivé občany, kteří by měli zájem podělit se o svá díla. Své tvůrčí příspěvky můžete zasílat na e-mail pokladna@morasice.cz.

Prvním autorem je **Petr Kovář** - chalupář z Řikovic. Představujeme vám jeho **báseň Soukolí**, která je ústřední básní ze stejnojmenné první sbírky básní, kterou vydal a představil 22. listopadu 2019 v Lidovém domě v Litomyšli.

SOUKOLÍ

Nebýt sama nebýt sám
Přibít k sobě druhý trám
Tak pevnou oporou se stát
Ne se stále s druhým prát
Hledět z očí do očí
Pak soukolí se roztočí

Soukolí které druhým bere dech
Soukolí hebké měkké jako mech
Soukolí znějící jako zvon
Soukolí kde ona je ona a on je on
Soukolí v němž jeden neznamená nic
Soukolí kde dva zmohou mnohem víc
Soukolí nezkrotné a nezlomné
Soukolí tvořící síly ohromné
Soukolí jenž roztáčí celý svět
Soukolí křehké jako květ
Jenž bez kypření zdávky a hnojení
Dozná rozpad svého spojení
Torzo je vzpomínkou pro své okolí
Na časy spjatého soukolí



Budme soukolí kde nic neboli
Budme soukolí kde nic neboli
Budme soukolí kde nic neboli
Točme se dál v soukolí

STAVĚNÍ MÁJE A PRVOMÁJOVÝ PRŮVOD

Bohužel se letos nemohl konat již tradiční a velmi oblíbený prvomájový průvod spolu se stavěním májky. Naši řikovickou mládež to ale neodradilo. Venda Tobiašek spolu s kamarády a za dodržení povinného počtu lidí pokáceli vhodný strom, připravili a postavili májku. Sice byla menší než v uplynulých letech, přesto byla pěkná. Vždyť nemusíme mít tu nejvyšší v okolí!

Postupně se zákazy a opatření pomalu začaly uvolňovat, a tak jsme mohli začít plánovat vesnické akce na konec května.

KÁCENÍ MÁJE, OTVÍRÁNÍ STUDÁNKY A PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Po dlouhé době jsme se zase mohli sejít a to v sobotu 30. května u bývalé školy. Dlouhým průvodem, který vedly královna, víly a ženy v našich krojích, jsme došli ke studánce pod vsí. Víly na úvod zatančily a poté dívky uklidily tok studánky. Honzík Nováček přednesl básničku o studánce a královna nám nakonec klíčem otkla studánku. Poté jsme se opět přesunuli k bývalé škole, kde už náš hlavní rybář Václav Tobiašek připravoval výborné makrely na grilu. Některé maminky nám napekly něco dobrého ke kafičku. Kolem 17. hodiny se Venda Tobiašek a Filip Kopecký chopili pilky a skáceli májku. K večeru se pod bedlivým dohledem hasičů a hlavním dozorem Honzy Nováčka podpálila velká kupa klestí, kterou jsme mohli zapálit až o měsíc déle. Sice žádné čarodějnice nelétaly, ale vše dobře dopadlo a po velké odmlce to bylo moc pěkně prožité sousedské odpoledne.



Kácení májky a pálení čarodějnic



Symbolický klíč...



...a průvod ke studánce

SDH ŘIKOVICE

Okresní hasičský sbor se rozhodl vydat almanach o praporech a charakteristikách SDH. Řikovičtí hasiči přispěli tímto článkem - Statistika požární a vývoj hasičství u nás asi ve druhé polovině devatenáctého století by byla tato:

„Velkých požárů, jako např. roku 1840 v Cerekvici, 1842 a 1843 v Morašicích a jinde v minulém století u nás nebylo. Jako na celém panství litomyšlském byl i zde platný „Pořádek pro hašení ohně pro panství litomyšlské“. Dle něho byly Řikovice vřazeny do požárního obvodu litomyšlského, kde byla stříkačka a zvláště bylo pro Řikovice stanoveno, že v případě požáru v Litomyšli, která na ně v minulosti byla velmi bohatá, měli se všichni lidé z Řikovice s rychtářem v čele tam dostavit. Roku 1885 shořel statek Jana Mlejnků č.p. 28 a stodola Jana Gabriela č.p. 27. K hašení dostavili se tentokrát hasiči z Osíka a Morašic. Roku 1891 v pondělí o posvícení shořely stodoly statků č.p. 30 a 31. Na pomoc přijeli hasiči z Morašic. Při tomto požáru se ukázalo, že kdyby byla bývala po ruce včas domácí stříkačka, mohla být jedna stodola zachráněna a počalo se uvažovat o jejím zakoupení a zřízení

hasičského sboru. Došlo k tomu následujícího roku 1892. Přešedší sem kovář Josef Jirsa, otec pozdějšího našeho velitele, postavil při svém hospodářství vlastní kovárnu a obec za starosty Josefa Mlejnků z č. 12 prodala obecní kovárnu za 600 zlatých. Za tyto peníze koupili dvoukolovou stříkačku od firmy Smékal v Praze. Tím byla dána hlavní možnost k řádné a účelné činnosti hasičské. Na to byl r. 1893 ustaven dobrovolný hasičský spolek a zvolen prvním velitelem Václav Macek, rolník z č.p. 32.“

Toto je začátek hasičského sboru v Řikovicích. Z dalších let máme jen kusé informace. Každopádně sbor dobrovolných hasičů fungoval, neboť je činný do současnosti. Poměrně aktivní začal být sbor v roce 1997, kdy zde byla po delší době uspořádána okrsková soutěž. Další následovala v roce 2003, kdy poprvé soutěžilo v požárním útoku i družstvo žen. To jsme slavili 110. výročí založení sboru. Další soutěž byla v Řikovicích uspořádána v roce 2013. I když nebyl řikovický sbor zařazen do JPO5 a nemá zdaleka takové vybavení, jako sbory okolních vesnic, vyvíjí aktivity na poli kulturním a společenském, čímž nedává zaniknout tradici hasičstva na venkově. V současné době má sbor dobrovolných hasičů v Řikovicích 47 členů, z toho je 16 žen.

Václav Cibulka, Martin Stráník



Májka v Řikovicích



Historická hasičská zařízení v Řikovicích

MALÁ HISTORIE ŘIKOVICKÝCH DOMŮ

Chalupa č. p. 7

Chalupa č. p. 7 byla postavena v břehu pod hasičskou zbrojnicí nejspíše ke konci 19. století. Silnice z důvodu této stavby vedla trochu jinudy než nyní. Nicméně dům tvořil dříve takzvaný „okapový žlab“, protože příkop byl přitisknut ke stavení. Součástí domu byl i chlév, který se nacházel těsně pod silniční hranicí. Obyvatelům domu sloužil i jako sklep. Sklizená úroda se skládala ze silnice od dnešní hasičské zbrojnice. Mezi touto hospodářskou chalupou a stavením č. p. 8, které se nacházelo hned pod ní, vedla velmi úzká cesta, dříve zvaná Bisova. Pro velký nedostatek místa a prostoru okolo domu byly úpravy a opravy domy zcela nemožné.



V naší kronice je o tomto objektu prvně psáno začátkem 19. století. Chalupu vlastnili postupně pan Sova, Jiří Vopálka, František Záleský, Jan Bis, Václav Stárek a František Červený. Poslední jmenovaný v první polovině padesátých let minulého století koupil tento dům a hned ho následně zboural (1950-1953). Trosky zdiva poskytl při stavbě říkovického kravína.

Dnes po tomto stavení není žádná památka. Patří mezi první zaniklé objekty v Říkovicích ve 20. století. Asi si nedokážeme představit, že v tomto místě, tak prudkém svahu, mohla někdy stát hospodářská chalupa.



NOVÉ ŽIDLE

Požádali jsme obec o nákup nových židlí, protože ty stávající již začaly dosluhovat. Pro porovnání přikládáme foto a určitě nám dáte za pravdu, že to bylo potřeba.



ÚKLID OBCE

Přesun na podzimní termín, který je opět celorepublikový a to **19. září**.



MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA

ŠKOLNÍ DOBA KORONAVIROVÁ ANEB JAK SE ŽIJE VE ŠKOLE

Jako blesk z čistého nebe skončila 11. března ve škole výuka. Celý národ se dostal do nikdy nepoznané situace. Stejně na tom byla i naše škola. Učit, ale jak učit? Hledala se řešení. A jak to v naší škole probíhalo?

Každé pondělí přistála na internetových stránkách školy kupa úkolů pro jednotlivé třídy. Někteří učitelé rozváželi úkoly do rodin, další se domluvili na předávacích místech. Pro starší žáky se učitelé snažili o online výuku. Do všech těchto aktivit byli zapojeni i rodiče. Děkujeme, že se stali na nějaký čas i učiteli. Už bylo na každém žákovi či rodině, jak se s tím popasovali.

I ve škole bez dětí se stále něco dělo:
- probíhal úklid školy, půdy, kabinetů...
- připravovala se nová učebna 1. třídy
- realizovala se úprava schodů, dveří, sestavovaly se nové skříňe, boxy...
- upravovala se školní družina
- zápis budoucích prvňáčků probíhal pouze s rodiči bez dětí

Přišlo období návratu žáků do školy:
- s nástupem žáků se muselo posílit hygienické vybavení a pomůcek i celková hygiena prostor
- jako první za přísných hygienických podmínek nastoupili do školy 11. května devátáci; hlavním cílem bylo připravit je na přijímačky na střední školy 8. června

- 25. května nastoupili skoro všichni žáci 1.-5. třídy, u nás to bylo 83% dětí, což velice chválíme; doma zůstaly na domácí výuce jen děti z rizikových skupin
- od 8. června nastoupila ke konzultacím i 6., 7. a 8. třída
- v rámci předpisů ukončíme školní rok; rozloučíme se s devátáky a také se stávajícím panem ředitelem, který opouští ředitelské křeslo

Co nám přinesla doba koronavirová?

- zklidnění
- větší spolupráce v rodině a její stmelení
- děti se naučily spoustu manuálních činností - práce v lese, v kuchyni, úklid, šití...
- rodiče si hráli s dětmi
- pozorování změn v přírodě
- všichni měli na sebe ČAS!
- zjistili jsme, že je třeba zlepšit technické vybavení i dovednosti
- zjistili jsme, že musíme používat zdravý rozum
- děti se těšily do školy, a že jim škola chybí
- učitelé dostávali spoustu příjemných, veselých, i pochvalných emailů nejen od dětí, ale i od rodičů
Děkujeme

Takže „Všechno špatné - pro něco dobré!“

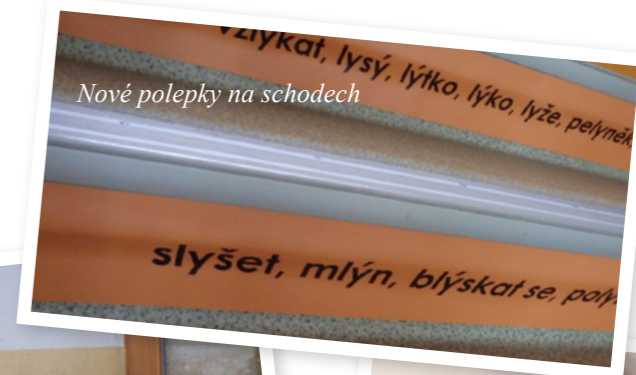
Jak to vidíte vy? Rádi uvítáme vaše připomínky.
Tresk.noviny@seznam.cz

Děkujeme

Stanislava Coufalová



Zápis do 1. třídy bez dětí



Nové polepky na schodech



Takto to od 11. března vypadalo ve škole



Všude samá dezinfekce



Zařizování 1. třídy - nová tabule

Foto: Stanislava Coufalová

FOTBAL SE VRACÍ

K životu se v době obvyklého konce sezóny probudil i fotbal. Dorost, jehož budoucnost je pro malý počet lidí nejistá, prohrál všechna tři přípravná utkání, v čemž hraje roli i to, že už byli nasazováni končící žáci. Muži v prvním zápase po pauze vyhráli v Dolním Újezdu 5:3 nad místním béčkem, o góly se podělili Bureš, Hubáček, Ropek, Válek a Klement. V dalších třech zápasech, i se soupeři z vyšších soutěží, si konečně užili nových kabin, výsledky do uzávěrky nejsou známy. Žáci v přípravě potvrdili svoji podzimní nadvládu a příprava sezónu zakončila tradiční hromadnou rozlučkou v Horním Újezdu, se kterým se těšíme na spolupráci i v příštím roce, a kterému za ní patří dík. Děkujeme také za podporu obci a rovněž všem, kteří v uplynulé sezóně jakkoliv pomohli s naší činností, zejména pak trenérům.

V současné době našťástí nic nebrání konání tradičního **turnaje morašických čtvrtí**, takže zveme všechny **5. července od 13 hod.** na hřiště.

A protože **TJ Sokol Morašice slaví 120 let** od svého založení a 50 let fotbalového oddílu, s předstihem také zveme všechny příznivce vesnické kopané **5. září** na hřiště na **fotbalový den**.

Předběžný program:

09:30 - 11:30 - turnaj starších přípravků (HÚ/MOR)

12:30 - 14:15 - utkání mužů (MOR)

15:00 - slavnostní zahájení

15:30 - utkání starých gard Morašice vs. Hradec Králové (s účastí např. Adriana Rolka nebo Luboše Kubíka).

Kromě nových kabin budou k prohlédnutí historické statistiky a archivní fotografie, doprovodný program pro děti, prodej suvenýrů a upomínkových předmětů, bohaté občerstvení.

Pro další aktuality sledujte naše stránky www.sokolmorasice.g6.cz

REKONSTRUKCE KABIN SOKOLA MORAŠICE

Na fotbalovém hřišti probíhala v druhé polovině loňského roku a v prvním čtvrtletí letošního roku rekonstrukce kabin.

Kabiny byly postaveny svépomocí za finanční podpory obce v roce 1984 a od té doby sloužily svému účelu bez jakýchkoliv úprav dodnes. Protože již uběhlo mnoho času, postupně docházelo ke konci životnosti instalací, jejich nefunkčnosti a postupnému havarijnímu stavu konstrukcí. Také dispoziční řešení stávajících prostor vůbec neodpovídal zvyklostem, potřebám a standardu 21. století. Proto bylo snahou členů Sokola získat dotační finanční prostředky na rekonstrukci a kabiny opravit. Tato snaha trvala od roku 2015 a na čtvrtý pokus se to podařilo, když byla získána dotace od MŠMT a zbylý nutný příspěvek odsouhlasila Sokolu Obec Morašice.

Rekonstrukci provedla stavební firma Stavitelství Jokeš. I když se termín zahájení stavby posouval z důvodu čekání na potvrzení finančního příspěvku od MŠMT, a tím i došlo ke krácení času na vlastní realizaci, bylo dílo dokončeno včas, dle dohody a podmínek dotace.

Úpravy obsahovaly kompletní výměnu všech instalací, výměnu oken a dveří, napojení kanalizace na ČOV, nové vnitřní a venkovní omítky a vybavení interiéru nábytkem. Při přípravě projektu bylo počítáno i s tím, že nové prostory budou využívány školou, školkou, místními spolky a Obcí Morašice při pořádání různých společenských a sportovních akcí.

Závěrem bych chtěl všem, kteří se o tuto rekonstrukci zasloužili, poděkovat a vyslovit přání, aby dílo sloužilo všem minimálně tak dlouho, jako stavba předešlá, a aby i na tomto místě docházelo k příjemnému setkávání občanů nejen naší obce, ale i všech okolních.

Petr Kuta



Havarijní stav umývárny, technické místnosti i ostatních prostor před rekonstrukcí.

Foto: Stavitelství Jokeš



Nové kabiny po rekonstrukci.

Foto: Petr Kuta

ZVEME VÁS aneb CO NÁS ČEKÁ?

AKCE V MORAŠICÍCH



SO 27. června od 14 hod.

Dětský den na hřišti

NE 5. července od 13 hod.

Turnaj morašických čtvrtí na hřišti

SO 5. září od 9:30 hod.

Oslavy 120 let TJ Sokola Morašice a 50 let fotbalu v Morašicích na hřišti

Nápady a připomínky zasílejte na email pokladna@morasice.cz

KRÁSNÉ LÉTO

Před nadcházejícím létem Vám přejeme krásné počasí, zasloužený odpočinek na dovolených v rámci současných možností a dětem veselé prázdniny.



AKCE V ŘIKOVICÍCH

NE 28. června od 15 hod.

Kabrňák

SO 5. září od 14 hod. (termín bude upřesněn)

Rozloučení s prázdninami

SO 19. září od 14 hod.

Úklid obce a okolí

ÚŘEDNÍ HODINY OBECNÍHO ÚŘADU O PRÁZDNINÁCH

V pondělí a ve středu 7:00 – 12:00 a 12:30 – 16:00.

Ostatní dny mimo výše uvedené lze také vyřizovat úřední záležitosti, pro jistotu si však ověřte naši přítomnost telefonicky na čísle **461 612 773**.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Své významné životní jubileum oslavili naši spoluobčané:

65 let – Stráník Pavel

Jarešová Jaroslava

70 let – Jokešová Eva

Beneš František

Famfulík Vlastimil

Jokeš Josef

75 let – Telecká Jana

90 let – Rejmanová Marie

Všem blahopřejme a do dalších let přejeme hodně zdraví.